

İlgili Kanun / Madde
5510 S. SSGSK/11

YARGITAY

10. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2025/20141

Karar No. 2026/8619

Tarihi: 04.06.2026

**●SÜREKLİ İŞ GÖREMEZLİK ORANININ
TESPİTİNDE İZLENECEK YOL**

ÖZETİ: Sürekli iş göremezlik ve malullük halinin belirlenmesinde izlenecek yol; 5510 sayılı Kanun'un “Sağlık Raporlarının Usul ve Esasları”na dair 95. maddesinde (506 sayılı Kanun'un 109. maddesinde) hükme bağlanmıştır. Buna göre, Kurum sağlık tesisleri tarafından raporlara dayanılarak verilen kararlara karşı ilgililerin S.S. Yüksek Sağlık Kuruluna itiraz hakları mevcuttur. Söz konusu kurulun raporlarının Kurumu bağlayacağı diğer ilgililer yönünden bağlayıcı olmayıp, Adli Tıp Başkanlığı veya Tıp Fakültelerinin ilgili ana bilim dalı konseylerinden Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde inceleme ve araştırma yapılmasını isteyebilecekleri 28.06.1976 tarih ve 6/4 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu kararının gereğidir. Öte yandan; Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 17.02.2010 gün ve 2010/21-60 Esas, 2010/90 Karar sayılı ilamı ile 06.10.2010 gün ve 2010/10-390 Esas, 2010/448 Karar sayılı ilamların da belirtildiği üzere Adli Tıp Kurumu Başkanlığının ilgili ihtisas kurulu ile üniversitelerin tıp fakülteleri ilgili bilim dalı başkanlıklarınca ya da S.S. Yüksek Sağlık Kurulunca düzenlenen raporlar arasında çelişkinin mevcut olması halinde, çelişkinin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp 2.Üst Kurulu tarafından giderilerek, sigortalının sürekli iş göremezlik oranı ve başlangıç tarihi kesin olarak karara bağlanması da zorunludur.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi Özlem

Aşkar Tufan tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; davacının davalı şirkete ait mermer atölyesinde çalışmakta iken 11.05.2016 tarihinde iş kazası geçirdiğini, davalı Kurum tarafından davacının sürekli iş göremezlik derecesinin %6,3 olarak belirlendiğini, ancak İzmir 15. İş Mahkemesinin 2018/23 E. sayılı dosyasında görülmekte olan tazminat davasında Adli Tıp Kurumu Adli Tıp 3. İhtisas Kurulundan alınan 02.06.2022 tarihli raporda davacının sürekli iş göremezlik derecesinin %12,1 olarak belirlendiğini, belirlenen oranlar arasındaki çelişki nedeni ile dava açılmak üzere süre verildiğini beyanla, davacının geçirmiş olduğu iş kazası neticesinde meydana gelen sürekli iş göremezlik oranının tespitine, aksi yöndeki Kurum işleminin iptaline ve davacıya gelir bağlanmasına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Kurum vekili Kurum işlemlerinin usul ve yasaya uygun olduğunu beyanla davanın reddini istemiştir.

2. Davalı şirket vekili cevap dilekçesinde özetle; davacının halihazırda mesleğine devam ettiğini, mermer sektöründe faaliyet gösterdiğini, ayak bileğinde meydana gelen yaralanmanın mesleğinin icrasına etkisi olmadığını, davacının iş göremezliğinin bulunmadığını, mesleğini icra ettiğini, bu nedenlerle davacının güç kaybının olmadığını tespit edilmesini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile

1-"Davacı vekilinin istinaf talebinin kabulü ile İzmir 1. İş Mahkemesince verilen 11.02.2025 tarih, 2022/400 Esas ve 2025/141 Karar sayılı kararın 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353/1-b.2 maddesi gereğince kaldırılmasına,

2-Davanın kısmen kabulü ile davacının, davalı şirkete ait iş yerinde 11.05.2016 tarihinde geçirdiği iş kazası nedeni ile meslekte kazanma gücünü 06.09.2016 - 23.02.2024 tarihleri arasında E cetveline göre %12,1 oranında ve 23.02.2024 tarihinden sonra ise E cetveline göre %6,1 oranında kaybetmiş sayılacağının tespitine, fazlaya ilişkin talebin reddine" karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1.Davacı vekili; davanın kabulü ile kararın bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

2.Davalı Kurum vekili; davanın reddi ile kararın bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

3.Davalı şirket vekili; davanın reddi ile kararın bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Dava, sürekli iş göremezlik derecesinin tespiti, aksi yöndeki Kurum işleminin iptali ve gelir bağlanması talebine ilişkindir.

1.Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

2. Sürekli iş göremezlik ve malullük halinin belirlenmesinde izlenecek yol; 5510 sayılı Kanun'un "Sağlık Raporlarının Usul ve Esasları"na dair 95. maddesinde (506 sayılı Kanun'un 109. maddesinde) hükme bağlanmıştır. Buna göre, Kurum sağlık tesisleri tarafından raporlara dayanılarak verilen kararlara karşı ilgililerin S.S. Yüksek Sağlık Kuruluna itiraz hakları mevcuttur. Söz konusu kurulun raporlarının Kurumu bağlayacağı diğer ilgililer yönünden bağlayıcı olmayıp, Adli Tıp Başkanlığı veya Tıp Fakültelerinin ilgili ana bilim dalı konseylerinden Sosyal Sigorta Sağlık İşlemleri Tüzüğü çerçevesinde inceleme ve araştırma yapılmasını isteyebilecekleri 28.06.1976 tarih ve 6/4 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu kararının gereğidir. Öte yandan; Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 17.02.2010 gün ve 2010/21-60 Esas, 2010/90 Karar sayılı ilamı ile 06.10.2010 gün ve 2010/10-390 Esas, 2010/448 Karar sayılı ilamların da belirtildiği üzere Adli Tıp Kurumu Başkanlığının ilgili ihtisas kurulu ile üniversitelerin tıp fakülteleri ilgili bilim dalı başkanlıklarınca ya da S.S. Yüksek Sağlık Kurulunca düzenlenen raporlar arasında çelişkinin mevcut olması halinde, çelişkinin Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Adli Tıp 2.Üst Kurulu tarafından giderilerek, sigortalının sürekli iş göremezlik oranı ve başlangıç tarihi kesin olarak karara bağlanması da zorunludur.

3. 5510 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde, "İş kazası veya meslek hastalığı sonucu oluşan hastalık ve engellilik nedeniyle Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmeti sunucularının sağlık kurulları tarafından verilen raporlara istinaden Kurum Sağlık Kurulunca meslekte kazanma gücü en az %10 oranında azalmış bulunduğu tespit edilen sigortalı, sürekli iş göremezlik gelirine hak kazanır.

Sigortalının sürekli iş göremezlik geliri;

a)Geçici iş göremezlik ödeneğinin sona erdiği tarihi,

b)Geçici iş göremezlik tespit edilemeden sürekli iş göremezlik durumuna girilmişse, buna ait sağlık kurulu raporu tarihini, takip eden ay başından başlar..." düzenlemelerine yer verilmiştir.

Eldeki davada İlk Derece Mahkemesince; Adli Tıp Kurumu Başkanlığı 3. İhtisas Kurulu ile İkinci Üst Kurulu raporları arasında çelişki bulunmadığından bahisle davanın reddine karar verilmişse de; Adli Tıp Kurumu İkinci Üst Kurulunun 24.10.2024 tarih ve 2534 sayılı raporunda; davacının 05.05.2016

tarihinde geçirmiş olduğu iş kazasıyla illiyetli iyileşmiş tibia kırığı arızası nedeniyle, 11.10.2008 tarih ve 27021 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliği hükümlerinden yararlanılarak ve mesleğinin 'mermerciler' olduğu anlaşılmakla meslek grup numarası Grup6 alınarak; Gr6 XII (32a.....1) A %5 İlgili İhtisas Kurulu muayene tarihi olan 23.02.2024 tarihinden itibaren ve azalma kaydıyla E cetveline (yaşına) göre %6.1 (yüzdealtınoktabir) oranında meslekte kazanma gücünden kaybetmiş sayılacağına, bu tarih öncesinde İlgili İhtisas Kurulu'nun 30.05.2022 tarihli kararında belirtilen %12.1 oranının uygun olduğunun, aynı Yönetmelik çerçevesinde başka birisinin sürekli veya geçici bakımına muhtaç durumda olmadığına, kişide daha önce dış merkez muayenesinde tespit edilen ayak bilek eklem hareket kısıtlılığının ilgili İhtisas Kurulu muayenesinde tam olarak iyileşmiş olduğunun tespit edildiğinin, aradaki farkın bundan kaynaklandığının bildirildiği anlaşıldığından davacının; meslekte kazanma gücünü, geçici iş göremezlik süresinin bitiş tarihi olan 06.09.2016 tarihinden Adli Tıp Kurumunda muayene tarihi olan 23.02.2024 tarihine kadar E cetveline göre %12,1 oranında, bu tarihten sonra ise %6,1 oranında kaybetmiş sayılacağına kabul edilmesi gerektiği gerekçesiyle Bölge Adliye Mahkemesi tarafından sürekli iş göremezlik derecesinin tespitine yönelik olarak verilen karar yerinde olmakla birlikte davacının talebi sürekli iş göremezlik derecesinin tespiti ile birlikte gelir bağlanması talebine yönelik olup davalı şirkete ait iş yerinde 11.05.2016 tarihinde geçirdiği iş kazası nedeni ile davacının meslekte kazanma gücünü 06.09.2016 - 23.02.2024 tarihleri arasında E cetveline göre %12,1 oranında kaybetmiş sayılacağına karar verildiğine göre bu tarih aralığında gelir bağlanacak şekilde sürekli iş göremezliğe düştüğü anlaşılmakla gelir bağlanması hususunda bu dönem yönünden bir değerlendirme yapılmadan ret kararı verilmesi isabetsizdir.

Açıklanan maddi ve hukuki olgular göz önünde tutulmaksızın, eksik inceleme ve yanılığlı değerlendirmeye yazılı şekilde hüküm kurulması, usûl ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle,

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,
Peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz eden ilgililere iadesine,
Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,
04.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.